"wäkkew, nink terrawemb kui katte Terräga "möök, nink lät läbbi, senni kui temma lahhu- "tap Henge nink waimo, ka sässu nink Luud, "nink om möttide nink Süddame Meele "Sundja."

Ütten Küllan Saksa Maal elli üts rikkas lesk perre naine, kumba üts noor sullane himmustas Naises wötta. Ent Lesse Tahtminne nink Süddame ihaldaminne käis ütte töise Mihhe päle, kellel temma ka wimselt mihhele läts. Ärrapölltu armastus sünnitap iks kurjan Süddamen kurja tassomisse himmo; nink se wihha läts ärrapölltu sullase süddamen ni kanges, et Temma Rahwa kuulden wahhest wandus nink towotas: Kül minna ommal ajal tälle sedda saan mälletama, et temma ni waises kui kirriko Rott peäp jäma. Ent keäki es pannu sest Könnest suurt luggu. Mönne päiwa perrast sedda, kui Saaja olli möda lännu, läts üttel Pühhapäiwal enne launat Naise Tarre, Aita nink Lauta Tullega ülles, nink palli kik maa tasatses ärra. Kül nouti sedda kurjateggijat perrä ent

keäke

keäke es köhta teddä nimmetädä. Et maja olli pallama pantu, olli awwalik; ent kus nemmä seddä Teggijät piddiwä otsima? Nüüd algatas se waine Naine omma meelde, kik juttud nink ähwärdämissed kumba se Sullane ennitsel ajal Suust olli wäljä ajanu. Teddä otsiti tagga, temmä sai kinni wöetus nink wangi pantus. Jo Kohhus nakkas temmä ülle käimä. Ent julge Silmäga nink rahholisse Palgega kulis temmä kik pälekaibamisse, nink tunnist omma ilmsütä-ollemist särätside asju läbbi ülles, kumba Külla-Rahwas ei woinu salgata. Kuulge kuis temmä essi hendä Öiges möist. Se Tulli auwolik Kohhus, om Pühhä-Päiwäl enne lönnat wälja tullnu; ent tol päiwäl olli minna koggone töisen Küllän nelli pennikoorma kaugel meije külläst, nink lätsin selsammal Tunnil kui se Önnetus johtus, sääl Kerkun lawwale, ni kui küllä Rahwas sääl kolga pääl essi peäp tunnistama. Ollin minna nüüd sääl; kuis ollen minn sis meije Küllän Selsammal Tunnil seddä kurjust woinu tettä? Kuulge weel: Poolpäi-

b wä

Tarto-Ma Rahwa Kalender 1799, lk. 17